

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इत्यार० नै० भा० पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ३ ॥ तानिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
 एवमुक्तः प्रत्युवाच भगवान्मुनिपुंगवः ॥ जीर्णतद्धिमया तोयमुपायो न्यः प्रचिंत्यतां ॥ १६ ॥ पूरणार्थं समुद्रस्य भवद्विर्यत्नमास्थितैः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं महर्षे
 भावितात्मनः ॥ १७ ॥ विस्मिताश्च विषण्णाश्च बभूवुः सहिताः सुराः ॥ परस्परमनुज्ञाप्य प्रणम्य मुनिपुंगवं ॥ १८ ॥ प्रजाः सर्वामहाराज विप्रजग्मुर्यथागतं ॥ त्रि
 दशा विष्णुना सार्धं मुपजग्मुः पितामहं ॥ १९ ॥ पूरणार्थं समुद्रस्य मंत्रयित्वा पुनः पुनः ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे सागरस्याभिपूरणं ॥ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आ
 रण्यके पर्वणि तीर्थ० लोमश तीर्थयात्रायां अगस्त्योपाख्याने पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ लोमश उवाच तानुवाच समे
 तांस्तु ब्रह्मलोकपितामहः ॥ गच्छध्वं विबुधाः सर्वे यथाकामं यथेप्सितं ॥ १ ॥ महता कालयोगेन प्रकृतियास्यते ऽर्णवः ॥ ज्ञातींश्च कारणं कृत्वा महाराज्ञो भगीरथा
 त् ॥ २ ॥ पितामहवचः श्रुत्वा सर्वे विबुधसत्तमाः ॥ कालयोगं प्रतीक्षन्तो जग्मुश्चापि यथागतं ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच कथं वै ज्ञातयो ब्रह्मन् कारणं चात्र किं
 मुने ॥ कथं समुद्रः पूर्णश्च भगीरथ प्रतिश्रयात् ॥ ४ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ॥ कथ्यमानं त्वया विप्रराज्ञां चरितमुत्तमं ॥ ५ ॥ वैशंपायन उवाच
 एवमुक्तस्तु विप्रं द्रोणमराज्ञामहात्मना ॥ कथयामास माहात्म्यं सगरस्य महात्मनः ॥ ६ ॥ लोमश उवाच इक्ष्वाकूणां कुले जातः स गरो नाम पार्थिवः ॥ रूप
 सत्त्वबलोपेतः स चापुत्रः प्रतापवान् ॥ ७ ॥ सहैह यान्समुत्साद्य तालजंघांश्च भारत ॥ वशे च कृत्वा राजन्यान् स्वराज्यमन्वशासत ॥ ८ ॥ तस्य भार्यैर्बभूव तां रूपयौवन
 दर्पिते ॥ वैदर्भी भरतश्रेष्ठ शैब्या च भरतर्षभ ॥ ९ ॥ स पुत्रकामो नृपतिस्तप्यते स्म महत्तपः ॥ पत्नीभ्यां सह राजेन्द्र कैलासंगिरिमाश्रितः ॥ १० ॥ स तप्यमानः सुमहत्त
 पोयोगसमन्वितः ॥ आससाद महात्मानं त्र्यक्षं त्रिपुरमर्दनं ॥ ११ ॥ शंकरं भवमीशानं पिनाकिं शूलपाणिनं ॥ त्र्यंबकं शिवमुग्रेशं बहुरूपमुमापतिं ॥ १२ ॥ स
 तं दृष्ट्वैव वरदं पत्नीभ्यां सहितो नृपः ॥ प्रणिपत्य महाबाहुः पुत्रार्थं समयाचत ॥ १३ ॥ तं प्रीतिमान्हरः प्राह स भार्ये नृपसत्तमं ॥ यस्मिन् दतो मुहूर्ते ऽहं त्वये हनृपते वरं ॥
 १४ ॥ षष्टिः पुत्रसहस्राणि शूराः परमदर्पिताः ॥ एकस्यां संभविष्यन्ति पत्न्यां नरवरोत्तम ॥ १५ ॥ ते चैव सर्वे सहिताः क्षयं यास्यन्ति पार्थिव ॥ एको वंशधरः शूर एक
 स्यां संभविष्यति ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वा तु तं रुद्रस्तत्रैवांतरधीयत ॥ स चापि सगरो राजा जगाम स्वं निवेशनं ॥ १७ ॥ पत्नीभ्यां सहितस्तत्र सोतिष्ठ मनास्तदा ॥ तस्य
 ते मनुजश्रेष्ठ भार्ये कमललोचने ॥ १८ ॥ वैदर्भी चैव शैब्या च गर्भिण्यौ संबभूवतुः ॥ ततः कालेन वैदर्भी गर्भा लाबुं व्यजायत ॥ १९ ॥